

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

AFARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se	Prețul inserțiilor:
Pe un an	160 Lei	adreasează redacției „Foaia Diecezană“;	Pentru publicații oficiale, concurse,
Pe jumătate de an	80 „	iar banii pentru abonamente și inserțiuni	edictate etc. publicate de 3 ori, dacă conțin
Pe un pătrar de an	40 „	se trimit administrației „TIPOGRAFIA și	până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200
La număr	3 Lei.	LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ în Caransebeș.	de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.		

NOTE OFICIALE.

Nr. 449 E/1930.

Către oficiile protopresbiterale și oficiile parohiale din Eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Punem în vedere tuturor aceluia, cari cer dela Consiliul nostru eparhial deslușiri în chestiuni particulare, fără nici un caracter oficial, să înainteze deodată cu cererile lor și mărcile poștale necesare răspunsului, căci pentru interes particular nu putem îngreuna bugetul nostru cu spese poștale.

Caransebeș din ședința Consiliului eparhial ținută la 28 Ianuarie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

* * *

Nr. 364 Sc. 1930.

În tendința de a populariza și a răspândi ideia religioasă creștină, părintele Ioan N. Ionescu dela biserica Amzei și Director al seminarului „Nifon“ din București, a tipărit de curând următoarele trei lucrări și anume: „Fecioara Maria“, „Artă și Pornografie“ și „Nepăsarea“. Cărțile sunt scrise într'un stil ușor și plăcut; costul lor e de fiecare 20 Lei și pot fi cumpărate pe seama bibliotecilor parohiale.

Comenzile se fac direct la autor în București.

Caransebeș, la 28 Ianuarie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Actualități*).

Gradul de civilizație al unui popor se judecă și se socotește după religiozitatea, ce îmbracă sufletul aceluia popor și după felul cum poate sta în concertul altora ce sunt recunoscuți a fi statornici pe culmea adevăratei civilizații. Într'o țară cu adevărată și serioasă cultură este foarte pronunțată religiozitatea.

Religia constituie patrimoniul inimei individului care îi dă posibilitatea să cugete temeinic în acțiunea faptelor sale; cu un cuvânt, religiunea dă omului adevărata lumină.

Strigătul de desnădejde al tuturor cugetătorilor din toate veacurile a fost: „*mai multă lumină*“.

Dar se știe că lumina cea adevărată, „per excellentiam“ este numai Dumnezeu, iar preotul este numai slujitorul „Luminei“. Mântuitorul ne spune: „*Voi sunteți lumina lumii*“... (Matei 5,14).

Să cugetăm o leacă asupra acestei dumnezeiești atribuțiuni. Înainte de aceasta însă să facem o tristă arhetă în masele poporului nostru, atât dela orașe cât și dela sate.

Judecând după cele constatate și într'un loc și într'altul, nu numai că nu vedem licărind nici o scânteie de adevărată lumină, dar de exemplu, la orașe o anumită clasă de indivizi, — acei, ce se numesc „*pătura cultă*“, zac într'o deplorabilă stare de nereligiozitate. La cei mai puțin culti starea e și mai îngrozitoare. Ne îngrozim de formalismul religiozității lor, care formalism distruge cu totul fondul credinței adevărate.

Deosebit de aceasta, tot la orașe astăzi cu greu se mai poate face ceva, deoarece spiritul general al lumei e foarte refractar la orice reche-

*) Aduș la prețioasele constatări făcute de autorul articolului „*Între școală și cultură*“, publicat în Foaia Diecezană din 19 Ianuarie 1930.

mare la ordinea unei cugetări desbrăcate de interesul momentului. Ar trebui o tactică dublată din partea unei ființe din cele mai alese, lucru care preotul singur, în condițiile în care se află astăzi, nu-l poate face. Dar la sate lucrurile sunt cu mult mai îngrijorătoare. Dacă multă, foarte multă vreme, țaranului român i-a lipsit: conștiința națională, un lucru însă nu i-a lipsit: „*credința în Dumnezeu*“. Ei bine, trebuie să mărturisim, că astăzi el nu mai are nici această mângâiere. Bisericele, cari odinioară erau pline de popor, astăzi nu sunt frecventate decât de câteva bătrâne, iar bărbații au părăsit bisericile pentru a umple cârciumile cari adesea sunt antișambra pușcărilor.

Cam două ar fi cauzele cari contribuiesc la această adevărată ruină religioasă: lipsa de educațiune a poporului și îndrumarea greșită în viața socială. Acestea sunt cauze reale, bazate pe constatări, pe cât de adevărate, pe atât de triste!

Cum să nu fie tristă constatarea, când procentul analfabeților la noi este cel mai ridicat, de 75—80% în raport cu Norvegia de ex. unde fiecare cetățean trebuie să fie știutor de carte.

În parohia mea cu aproape 1400 suflete nu sunt decât 167 știutori de carte dintre cari femei numai 32. Iată deci cifre cari trebuie să ne dea de gândit. Sacrificii de îndreptare s'au făcut și se fac destule, dar lipsește *ceva* și acel *ceva* este de cea mai capitală importanță. Lipsește *conștiința și entuziasmul* organelor chemate să facă luminarea poporului.

Să luăm cazul cel mai aproape de noi și care ne preocupă mai mult: preotul și învățătorul, cari sunt cei doi agenți ai luminării poporului. În loc să meargă mână în mână dându-și reciproc concursul la educarea și ridicarea *prostimei* — vorba cronicarului — ei sunt într'o perpetuă discordie, din motive din cele mai frivole. Neconținut înregistrăm cazuri de certe și prigoane între învățători și preoți și mai ales între învățătorul-cantor și slujitorii altarului. Vor fi desigur și excepțiuni, dar cazuri de acestea sunt „*rarae aves*“. Apoi și pe unii și pe alții i-a prins dansul general al politicei militante, încât unul și-a părăsit altarul iar celalalt catedra; lăsând poporul în besnă și negheobie. Și așa se întâmplă cu toată *ierarhia* și a unuia și a celuilalt, căci pe când revizorii școlari se schimbă ca și politica noastră școlară, preoțimea, în loc să pornească la luptă și la adevărată muncă în ogorul Mântuitorului, care ogor s'a înțelenit de atâta amar de vreme, ahtiază după onoruri lumești și chiar după... fotoliile parlamentului!

Misiunea preotului ca și a învățătorului nu se sfârșește la serviciul din biserică ori la

legerea din școală. Programul de lucru pentru adevărații apostoli ai Domnului este cu mult mai vast și mai variat. Acest program n'ar trebui să se neglijeze, cu atât mai mult, cu cât problemele ce trebuiesc rezolvate sunt dintre cele mai urgente și de supremă necesitate. Să se știe, că omul instruit și îndrumat altfel gândește, altfel făptuește, altfel chivernisește.

Preotul singur, ca și învățătorul singur, nu pot lucra izolat în starea raportului sub care se află astăzi, pentru că în cazul acesta am cădea în legenda „*Meșterului Manole*“.

În fața imperativului, ce ni-se impune ca o datorință, ca și în fața primejdiei prozelitismului religios al sectarismului feroce și mercenar, preotul să-și revină la reala lui chemare, iar învățătorul să fie deasemenea un al doilea preot în slujba poporului, care trebuie scos din întunecul în care zace, căci: „*și Ion al nostru ca și Gică al dumitale sunt analfabeți și unul și altul și e trist să ai încă analfabeți în veacul luminei și al civilizației!*“

Dar pentru aceasta trebuie *înțelegere și muncă*.
Poiana, la 22 Ianuarie 1930.

Dimitrie Anuțoiu
preot.

Necesitatea relațiilor dintre Biserică și Stat.

De: **Isala Suru.**

„Celce nu este cu mine, împotriva mea este și acela ce nu adună cu mine, risipește“ (Matei 12; 30).

Dela început trebuie să mărturisesc, că problema astfel pusă, pe lângă că e vastă, necesită și un studiu amănunțit și comportă discuțiuni aprige fiind o chestiune foarte mult controversată în cele din urmă timpuri. Așa că, în cele ce urmează, mărginindu-mă mai mult la unele spicuiiri și reflexii, nu voi aborda chestiunea de cât în parte, în credința că și așa voi împăca atât exegețele cetitorilor, cât și ale mele și în speranța că acestea, asemenea grăunțelor din pilda sămănătorului (Mat. 13. 8) vor cădea pe pământ bun și vor aduce roadă, ori, dacă și vor cădea pe piatră, sămânța se va schimba în picătura de apă din cuvintele unui scriitor român¹⁾ ce zice:

„Picătură deși mică, ea pe-o stâncă picurează
Face râului o cale, care după ea urmează.“

1). Gheorghe Asachi (1788—1871);

2). Picătura de apă căzând într'o crăpătură de stâncă, înghețând își mărește volumul și sparge stâncă.

Una din erorile fundamentale ale epocii contemporane, având ca izvor principal ideile revoluționare ale secolului al XVIII-lea și care caută nu numai să-și afirme existența, ci chiar să se înrădăcineze cât mai adânc în viața societății — pretinsă modernă, este negarea, fie în parte sau în total, fie direct sau indirect, a necesității relațiilor dintre Biserică și Stat.

Adeptii acestor doctrine, sub influința unor curente filosofice nesănătoase, conduși de setea unei libertăți fără margini, deci victime ale liberalismului predicat în urma revoluției franceze din 1789, voind să se elibereze chiar și de autoritatea creatorului lor, de Dumnezeu, — nu voesc să vină la lumină, căci rele sunt faptele lor — au înlocuit adevărul și binele cu rațiunea și libertatea cărora le-a zidit altare. Unii din ei consideră Biserica ca o dușmană a umanității, în aspirațiunile și în pretențiunile sale cele mai legitime, întocmai cum unii „consideră Statul cel mai mare tiran al eului nostru“³⁾.

Alții nu văd în ea decât o societate de ordin pur ideal al cărui domeniu spiritual este atât de străin lucrurilor lumești, în cât e necesar a avea între ea și ele, o linie demarcativă, o barieră de netrecut⁴⁾.

Oricărei categorii ar aparține, rezultatul e, că provoacă numeroase și profunde dezordini, samănă germenii, fermenții disoluției sociale în viața Statelor, necunoscând adevărata concepție atât despre Biserică cât și despre Stat.

Cine e întemeietorul Bisericii și cine e al Statului? De unde își trag origina, ambele? Cine sunt membrii Bisericii și cine ai statului? Ce scop urmărește Biserica și ce Statul? De ce mijloace se folosește Biserica și de ce Statul?

Iată câteva întrebări la cari răspunzând, implicit se lămurește, chestiunea pusă la început.

Doctrina creștină ne învață, că Dumnezeu a făcut lumea; „întru început a făcut Dumnezeu cerul și pământul“ (Gen. 1, 1), că El e creatorul omului „și a făcut Dumnezeu pe om“ (Gen. 1 27), apoi Dumnezeu nevoind ca omul să fie singur, i-a creat din coasta lui o tovarășă „și a zis Domnul Dumnezeu, nu este bine ca omul să fie singur, să-i facem un ajutor asemenea lui“ (Gen. 2, 18), și „a pus Dumnezeu somn în Adam... și a făcut... coasta muere... și o adus pe ea la Adam“ (Gen. 21, 21 sq). În acest mod Dumnezeu a constituit prima societate sau mai bine zis prima celulă socială, familia. „În creațiunea femeii, a fost cea dintâiu manifestare în planul divin pentru întemeierea

societății“⁵⁾. Familia este prima imagine a societății politice“⁶⁾.

După aceasta, oamenii sub impulsivitatea instinctului natural, pentru cucerirea bunurilor temporale și pentru a se apăra și a se ajuta reciproc, în vederea procurării celor necesare și utile pentru viață, s'au unit în cetăți, mai multe cetăți în ginte, gințile în fratii (curii), fratriile în triburi și în fine mai multe triburi în State⁷⁾. Deci Statul este o societate compusă din mai mulți oameni, ocupând același teritor comun, sub guvernământul aceleiași autorități, ce e însărcinată cu menținerea ordinii și a păcii, spre bunăstarea și fericirea membrilor săi.

Intemeietorul Bisericii e tot Dumnezeu. Domnul nostru Iisus Christos a întemeiat-o când s'a coborât pe pământ, chip de rob luând, ca să ne mântuiască prin însuși prea scump sângele său, jertfindu-se pe cruce.

Dar, în timp ce Statul e format sub influința instinctului natural, deci indirect de Dumnezeu, prin aceia că i-a infiltrat năzuința de a se uni cu ceilalți oameni, Biserica e întemeiată direct de Dumnezeu „tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica mea“ (Mat. 16, 18) cu scopul, cu misiunea de a predica învățăturile Mântuitorului, de a produce religiositate și moralitate, de a forma împărăția lui Dumnezeu în sufletul oamenilor și astfel a-i pregăti pentru viața eternă, fericirea cerească. Scopul urmărit de Biserică este supranatural în raport cu al Statului, care este natural. „Eu sunt buciumul — zice Iisus — voi vițele, cela ce rămâne întru mine și eu întru el, acesta aduce roadă multă, că fără de mine nu puteți face nimic“ (Io. 15, 5) deci nici o altă instituție nu poate îndeplini acest rol, fără numai Biserica și în afară de ea nu este mântuire „nu este întru alt nimic mântuire“ (Fapt. 4 12) prin ea se realizează „săvârșirea sfinților, spre lucrul bun slujbei, spre zidirea trupului lui Christos“ (Efes 4, 12). Prin urmare, „Biserica și Statul sunt așezământe divine, cari au de scop fericirea, vecinică respective temporală, a omului“⁸⁾.

(Urmează).

⁵⁾ Nicodim Milaș. Drept Bis. Trad. rev. de I. Mihălescu p. 569.

⁶⁾ J. J. Rousseau.

⁷⁾ Fustel de Coulanges. La cité antique.

⁸⁾ N. Miloș op. c. p. a.

Întreg prețul de abonament pe anul 1930 are să se trimită imediat și direct pe adresa Bibliotecii și Tipografiei diecezane din Caransebeș, indicându-se pe cuponul mandatului poștal în ce scop se trimit banii.

³⁾ Stirner. După Prof. Șerban Ionescu. Moral. spec. curs. p. 23.

⁴⁾ După J. Louis Demeuran L'Eglise-Constitution. p. IX.

Filozofia religioasă morală a lui Boutroux.

de: A. U. Doloveanu.

VII.

În clasicismul greco-roman *rațiunea* interpreta cauza, motivul și sensul întregii existențe; preciza röstul acestei lumi, amăsurat legilor plăsmuite de ea. Aceste legi cu totul inexorabile nu puteau satisface *sufletul*.

Clasicismul putea să creeze armonia și concordanța între rațiune și natură, suflet și corp etc... însă, o armonie și concordanță de *suprafață*. Clasicismul n'a putut să intre în *centrul tainic* al fenomenului existenței; ci, rămase doar la ceea ce este evident; rămase extaziat de regularitatea periferică, exterioară a fenomenelor fără a putea intra în interiorul lor pentru a cuprinde principiul existenței la originea lui. Venind creștinismul, — la momentul oportun — sfâșie vâlul estetismului pentru a putea să pătrundă motivul-forță al existenței. Astfel, ceea ce nu putea înfăptui clasicismul, înfăptui creștinismul; fiindcă el s'a urcat până la *isvorul*, cauza comună și primordială a tuturor creațiilor.

Geniul Greciei nu putea *consola*, *mângăia* și *reabilita* acele ființe, cari se osteneau, sufereau, cari erau împovărate de mizerii fizice și morale... și astfel morala rigidă a justiției raționale, fatal trebuia să sucombe pentru a-i lua locul morala iubirii divine, morala creștină.

Clasicismul a creat o atmosferă de perfecțiune, însă, de perfecțiune *fizică*, exterioară; pe când creștinismul creează o perfecțiune *interioară*, **spirituală**, de natură invizibilă în esență, dar verificabilă în rezultate; o perfecțiune interioară ce nu se poate defini, și cu totul superioară celei clasice. Clasicismul în raport cu creștinismul care exercita influența *dinlăuntru* la exterior, — el își exercita influența contrară: *din afară* înlăuntru.

Axa creștinismului o formează conceptul unui **Dumnezeu-Tată**, cu care trebuie să avem o strânsă legătură, căci el *sălășluiește* în sufletele noastre; trebuie să tindem la o *comuniune foarte intimă*, stabilind un raport de *filiație*. Abisul care exista în concepția vechiului Testament între ființa plăpândă terestră și Nepătrunsul, Vecinicul, Nemărginitul Iahve, care, era adorat nu dintr'un sentiment de dragoste ci, de teama sancțiunii, este evitat cu totul în creștinism.

Sufletul este *protagonistul* vieții în concepția creștină, căci zice Boutroux: „*Împărăția lui Dumnezeu* pe care el — Iisus — o anunță, este

domnia lui Dumnezeu în suflete, e aceea pe care orice om o poate din dragoste s'o înfăptuiască înlăuntru său“, și al cărei preludeu îl formă învățătura vizionară a profetilor, în special Isaia care combate *formalismul*, *evlavia fătărită*, zicând: „Ce să fac cu această mulțime de victime ce-mi oferiți? zice Domnul. Toate acestea îmi *displac*. *Nu iubesc deloc jertfele voastre*, nici grăsimea turmelor voastre, nici sângele vițelilor voștri, a mieilor ori a țapilor voștri. Nu-mi oferiți sacrificiu nefolositor: *mi-i silă de tămâie*. Spălați-vă, curățiți-vă, îndepărtați din fața ochilor mei răutatea gândurilor voastre; **conteniți a face rău**.“ Similar povățuește și Iisus pe ucenicii Săi, a nu lua contact cu fariseii pe cari îi condamnă ca suflete periculoase, ca unii ce omor *spiritul* cu *litera*, asemănându-i cu niște morminte înalbite.

Imperativul categoric al creștinismului e, purificarea interioară, curățirea *sufletului* prin credința în Iisus, care s'a jertfit pentru binele comun, pentru *expierea* păcatelor întregii omeniri, redobândindu-i starea de dreptate în fața dumnezeirii. Boutroux zice, că, pentru ca o conversație să aibe efectul dorit îi este necesară „*Puritatea inimii*“. Căci „*nu să faci*, ci **să fii**. Trebuie să fii bun; trebuie să fii perfect, cum este perfect *Tatăl* din ceriuri. Iată cel dintâiu caracter al *Evangeliei*: extrema ei spiritualitate. Spiritul este întregul teatru al vieții creștine.“

Creștinismul *revoluționează* concepția asupra divinității. El o așează în *interiorul* nostru, făcându-o forța principală, care îndreaptă și mișcă mecanismul ființei noastre. Creștinismul mai are distinctul caracter de a fi, o forță cu o *viabilitate neepuisabilă* și *traductibilă* în realitatea *practică* a vieții cotidiene și în raporturile *sociale* ale umanității. În fine e un principiu de *continuă metamorfozare* în sensul *perfecționării* și *spiritualizării* ființei noastre, până la o **contopire** cu *Dumnezeu-Tatăl*.

(Sfârșit).

Chestiuni administrative.

Înaintarea preliminarilor.

În trecut nu se înainta Consiliului eparhial la timp spre aprobare o parte destul de însemnată a preliminarilor comunelor noastre bisericesti, sau dacă se și înaintau preliminarile la timp, aprobarea lor întârzia la exactoratul diecezan, aglomerându-se acolo restanțe considerabile.

În scop de a se asigura bunul mers al administrației bisericesti au trebuit să se ia dispozițiuni în două privințe și anume:

- a) ca să între prelininarele la termenul fixat și
 b) ca să fie desărcinate la exactorat cu posibilă grabie.

Ce privește înaintarea prelininarelor, cu circularul dăto 29 Oct. 1929 Nr. 5455 E/1929 s'a dispus, ca asupra prelininarelor anului viitor are să se delibereze, aducându-se hotărâre, în ședința consiliului parohial care, în înțelesul dispozițiilor din vigoare, se ține la sfârșitul lunii Noiembrie, pentruca apoi să se poată prezenta prelininarele la adunarea parohială, ce se ține în luna Decembrie în baza art. 39 al Statutului astfel, ca până la finea anului să fie înaintate toate prelininarele comunelor bisericesti pentru anul viitor, consiliului eparhial, spre aprobare.

Urmarea acestui circular, adresat direct oficiilor parohiale, a fost că cea mai mare parte a prelininarelor a intrat la termenul statorit, ceea ce este a se atribui simțului laudabil, de disciplină al preoțimei noastre și ne place a crede, ca restul prelininarelor n'a fost subșternut din motivul oarecăror piedici serioase, cari de bună seamă se vor delătura iute și de grabă, ca să ajungă și restul prelininarelor la centru, căci altcum nu rămâne de ât să se aplice măsuri de constrângere fără multă scrisoare.

Ce privește neajunsul al doilea, pe care îl amintirăm în fruntea acestor șiruri, Prea Sfințitul nostru Episcop diecezan a aflat cu cale a da autorizație pentru organizarea mai cu temei a exactoratului diecezan în așa chip, ca să devină mai expeditiv. Urmând indicațiunile și conformându-se dispozițiilor Prea Sfinției Sale, exactoratul nostru s'a refăcut în așa măsură, încât o parte însemnată prin număr a prelininarelor, cenzurându-se, au fost aprobate și restituite pe seama comunelor noastre bisericesti împreună cu repartițiile clauzulate, ajungându-se la normal cu cele mai multe comune bisericesti în ce privește prelininarele, adecă la situația, că cu începutul anului, au prelininare aprobate în regulă pe baza cărora pot să lucreze în anul respectiv.

În legătură cu cele de mai sus fie-ne permis să încheiu cu constatarea, că timpul așa numitelor „stări patriarhale“ de odinioară a apus cu desăvârșire. Mijloacele de comunicație sunt atât de avansate și mentalitatea oamenilor atât de schimbată, încât nu se poate păstra felul de a fi din trecut și în consecință s'a ivit necesitatea imperativă a se împrumuta și administrației bisericesti un ritm mai viu, care ritm între împrejurările de astăzi e chemat să servească mai bine această administrație.

Deci, este de dorit, ca toți pe cari îi privește, să sprijinească realizarea intențiilor celor bune dela centru în direcția indicată mai sus, ca autoritatea superioară bisericască să nu fie silită a aplica măsuri de constrângere, căci trebuie de două-ori subliniat, că scuze, pretexte și câte altele pentru neîmplinirea datoriei în ce privește înaintarea prelininarelor nu se vor lua în considerare.

Rupând cu obiceiul învechit de a pierde vremea cu urzorii, cu deprinderea de a scria mult și a realiza puțin, duhul vremii ne impune să scriem mai puțin, dar în schimb să realizăm cât de mult.

A. Moaca.

Cuvânt

de conferință preoțească.

Pr. Lazăr Cârdu.

5. Pe lângă lățirea cărților religioase — cari de altcum numai deaceea se recomandă înainte, fiindcă sunt introductive și pe înțelesul poporului — este să răspândim Biblia în popor. Repet iarăși și zic că, trebuie să răspândim această carte în popor. În privința aceasta sectarii ne întrec și ne-au întrecut!

Adaog aici și zic, că Biblia este o armă contra vrăjmașilor, dar, dacă nu ști să mănuești acea armă, te poți singur pe tine împușca. Servească însă vecerniile de duminică după amiază drept exerciții pentru manuirea acestor arme. La aceste „exerciții“ (exortații) să se citească începând cu Faptele Apostolilor, toate epistolele, toate cărțile Noului Testament explicându-se în lumina învățătorei sfintei noastre biserici, și atunci cu timpul, vor ști toți fiii bisericii, să se folosească de această armă contra ispitelor diavolești, sectărești! Atunci va fi o adevărată apărare, când credincioșii noștri singuri vor ști să se folosească de această armă... Dându-le noi credincioșilor noștri hrana sufletească necesară, prin vecerniile de duminică, vom vedea că ei cu izbândă vor lupta contra păcatelor și mai ales vor putea lupta contra vrăjmașilor sfintei noastre biserici. Acestora, nu le vor putea zice „puii de vipere“ că își apără precura, cum în neștiința lor ne defăimează pe noi...

În general, astăzi, nu atât de savantism teologic și de mare știință teologică avem lipsă, ci mai ales avem lipsă de pogorârea lui Christos și învățăturilor Lui, jos în popor.

Oare facem bine dacă lăsăm ca acel înșelător să lătească Biblia, Cuvântul Domnului, să-L explice după placul său, și prin aceasta să seducă, să invenineze sufletele, cari — dealtfel — nouă ne sunt incredințate de Duhul Sfânt spre păstorie?

6. Apoi, cu toate că abea sub punctul șase înșir cele următoare, acest mijloc de apărare contra sectarismului să ne fie unul dintre mijloacele de capetenie ș. a. noi preoții personal trebuie să ne mai apărăm cu ceva ce nu-i de mică importanță, și cu pilda vieții noastre, cu purtările noastre de adevărați învățați ai lui Iisus. Deapururi să ne gândim că, sectarii ne pândesc pe tot

locul purtările cu o ură și cu o lăcomie nebună, să ne poată afla scăderi și să ne poată huli pentru ele. Mai ales nouă celor tineri ne sună cuvintele acestea.

Preotului nu-i este permis a-se ocupa cu „gheșefturi”, dar nici cu „politica”. Când odată preotul se declară pe fața aderentul vre-unui partid politic, să se știe că, păstoriții lui, cari sunt aderenții altui partid politic, aceștia devin dușmani ai preotului și indirect vor dușmăni și biserica, carea nu le este vina nici unuia, nici altuia!

Să ne aducem aminte de cuvintele sfântului Apostol Pavel: „Să fim pildă de fapte bune, de învățură, de cinste, de cuvânt fără prihană, pentruca cel potrivit să se rușineze, neavând nimica a grai de hulă împotriva noastră.” Tit. II. 7-8.

Ținând seamă de punctele înșirate mai sus, luptând lupta cea bună, ne plinim datoria și călătoria ca să ne întâlnim pe urmă cu toții în Ierusalimul ceresc... în „locul ce ni l-a gătit nouă Domnul” (Ioan XIV. 3) ca să trăim cu El în vecii vecilor, Amin.

Sân-Mihailu, la 1, XII. 1929.

Poșta Consiliului Eparhial.

Sub titlul „Poșta Consiliului Eparhial” s'a deschis în „Foia Diecezană” o rubrică nouă, care rubrică o să apară de câte oii va cere trebuința, pentru a împărtăși, respective a răspunde organelor protopresbiterale și parohiale cele ce consiliul eparhial le va avea să le comunice.

Dreptaceea atragem atențiunea On. preoților asupra acestei rubrici, ca să o citească regulat, pentrucă vor fi cazuri când preoților nu li se va da alt răspuns decât cel cuprins în această rubrică, în scop de a economisi timp și spese.

* *

Unor preoți cari își uită să aplice sigiliul oficial:

Extrasele matriculare, contractele, ofertele de asigurare, certificatele etc. trebuie provăzute cu sigiliul oficial, căci altcum le lipsește nota oficialității, deci intrând la Consiliul Eparhial fără a fi provăzute cu sigiliul oficial, se restituie spre întregire, ceea ce este împreunat cu pierdere de vreme și cu sporirea speselor postale.

ȘTIRI

Locale.

Duminică, la sărbătoarea *Întâmpinării Domnului* Prea Sfințitul Episcop a binevoit a hirotoni într-un presbiter pe diaconul episcopesc *Ilie Hergan* pentru postul de capelan temporal de pe lângă preotul Valeriu Dabiciu din Cacova.

*

Luni d. a. s'a ținut interesanta conferință a D-lui profesor universitar *Petre Sergescu* cu titlul *Evoluția*

ideei despre univers. Filosofia greacă cea dintâiu s'a ridicat până la treapta de a-și forma o idee despre univers. Ideia aceasta *teologică prin conținut* are de reprezentant pe *Aristotel*. Aceasta grupează lumea adecă întreg universul, în zei și am zice ne-zei; cei dintâiu au suflet nemuritor deși ei trăiesc în Olymp; restul, până și lucrurile au și ele un suflet — nrai inferior ce-i drept — dar un suflet. Filosofia lui *Archimede*, care pune pond nebănuit pe experiență, deși sănătoasă, nu prinde atâta teren ca cea dintâiu. Filosofia aristotelică parcurge aproape șasesprezece secolii; evului mediu îi revine meritul de a fi pregătit terenul unei alte concepții. Reprezentantul acestei concepții este *Descartes*. Acest matematician pornește totdeauna dela îndoiială verificând apoi prin date sigure, prin experiență adevărurile presupuse. Sistemul acesta s'ar putea numi *metafizic*. Paralel deși ceva mai vechi este cel *meccanic* al lui *Galileu* care — ajutat de *Leonardo da Vinci* — pune deosebit pond pe experiență (influența lui *Archimede*). Sistemul *gravitațional* al lui *Newton* este o formidabilă cucerire a științei, deși nu cea din urmă, căci *Eiustein* — filosof modern — mai găsește ceva. El vrea să supună toate fenomenele cosmice unei aceleași legi unice. (D. e. lumina) Sistemul acestuia s'ar putea numi *geometric*.

Conferențiarul — care la început arătase deosebirea între adevărul științific (schimbăcios) și cel religios (neschimbabil), — face în finalul conferinței un cald apel la muncă, *muncă desinteresată, căci această singură ne va putea prezenta bine la județul din urmă...*

Expoziție de pictură a aranjat săptămâna trecută în orașul nostru *Di Diodor D. Dure*. Tablourile în majoritate lucrate în acvarele, au lăsat să se intrevadă un talent deosebit; o superioară concepție de artă realizată în condiții tehnice neîntrecute — genul acesta nou de pictură —, realizat de tânărul pictor bănățean ne dă cele mai bune nădejdi.

Inlocuirea biletelor de 500 și 1000 Lei. Având în vedere facilitatea cu care se falsifică biletele de 500 și 1000 Lei, consiliul de administrație al Băncii naționale a decis, să le înlocuiască cu alte note, având modele mai complicate și mai greu de imitat. Operațiunea aceasta se va face în termenul cel mai scurt posibil.

Noaptea, ca furii s'au apucat Rușii, împinși de demonul distrugerii, să dărâme mănăstirea Sfântului Simeon din Moscova. Pe locul ei se intenționează ridicarea unui „palat al culturii”.

Comitetul școlar al liceului „Traian Doda” Caransebeș.

Nr. 6/1930 Com. Sc.

Convocare.

Domnii membrii ai comitetului școlar dela liceul „Traian Doda” din Caransebeș sunt prin această convocare să ia parte la Adunarea generală a comitetului care se va ținea **Duminică** la 16 Februarie orele 10 a. m. în sala profesorală a liceului cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul general al Comitetului școlar pe anul 1929.
2. Contul de gestiune pe anul 1929.
3. Bugetul Comitetului școlar pe anul financiar 1930.
4. Propuneri și interpelări.

Se observează, că întrucât la data arătată nu se va întruni numărul regulamentar de membrii, Adunarea generală se va ține conform regulamentului la data de 23 Februarie 1930 aceleași ore și acelaș loc cu numărul membrilor prezenți.

Caransebeș din ședința Comitetului școlar ținută la 1 Februarie 1930.

Dr. Dragu George ss.
președinte.

Ioan Penția ss.
secretar.

Convocare.

Adunarea generală a femeilor ortodoxe din Caransebeș este convocată pe ziua de **16 Februarie 1930 la orele 4 p. m.** în sala de gimnastică a Liceului „Traian Doda”, cu următoarea

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale, alegerea a doi membri pentru verificarea procesului verbal, alegerea a doi membri pentru revizuirea socoților.
2. Raportul general al Comitetului despre activitate și despre mișcarea financiară.
3. Proiectul de buget pe anul 1930.
4. Modificarea unor Art. din statute.
5. Inchiderea adunării.

Caransebeș din ședința Comitetului ținută la 12 Ianuarie 1930.

Președintă:
Elena Biju.

Secretară:
Melania Vastlievici.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 3118/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație

În cauza de executare pornită de următorul Baron Ion Iosika din Brănișca repr. prin Dr. Iacob Déri contra urmăriților Dumbrava Manoila (căs. cu Muntean Calina), Murariu Ion (căs. cu Ilie Maria) și Opruți Vasile (soția Floarea), la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra părți din imobilele înscrise în cf. din comuna Obreja (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) No. coalei cf. 396 și anume întreg imobilul A. I. 1-2 Nc. top. 4077 Grădină în Calova 3 jug. 400 stp. No. top. 4078 Casa No. 505 cu curte în Calova 187 stp. cu prețul de strigare 50.000 lei;

A. +1 No. top. 2142 Arătură în Zăvoiu mare 924 stp. cu prețul de strigare 8000 lei;

A. II. 1-2 No. top. 299 arătură în intravilan 90 stp. No. top. 300 Casa No. 262 cu curte în intravilan 66 stp. cu prețul de strigare 40.000 lei;

1/2 parte din imobilul cuprins în coala 839 a comunei Obreja A. II. 1-2 No. top. 3776 fânați în Dumbrava 205 stp. No. top. 3777 fânați în Dumbrava 1 j. 556 stp. cu prețul de strigare 13.000 lei;

Întreg imobilul la coala 848 a comunei Obreja A. I. 1-2 No. top. 25 Casa No. 128 cu curte în intravilan 34 stp. No. top. 26 arătură în intravilan 49 stp. cu prețul de strigare 30.000 lei;

1/10 parte din imobilul cuprins în coala 908 a comunei Obreja A. I. 1-2 No. top. 481 Cassa No. 351 cu curte în intravilan 98 stp. No. top. 482 arătură în

intravilan 221 stp. cu prețul de strigare 12.000 lei;

Pentru incasarea creanței de 7498 lei capital întrecse 12% de la 1 Ianuarie 1928, spese de proces și de executare de 1876 + 1617 lei fixate până acum, spese de 1317 lei, fixate acum pentru cererea de licitație; precum și pentru incasarea creanței de 63.540 lei capital și accesorii a Marioarei Gavrița.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua de **11 Februarie 1930 ora 10 la casa comunală a comunei Obreja.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu poate fi vândute cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (art. 126 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de art. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147. 150. 170. legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 18 Noembrie 1929.

ss. **A. Comoroșan** Jud. șef ss. **Ioan Bița** Dir. cf.
Pentru conformitate:

I. Bica Director de cf.

Judecătoria rurală Teregova inst. cf.

Nr. 1980/1929 cf.

Estras din publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Banca Craina institut de credit din Teregova, contra urmăriților Simion Armaș, Petru Șerbescu și Petru Raiescu la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitația în baza §§ 144, 146 și 157 din legea LX. din 1881 asupra imobilelor înscrise în cf. a comunei Luncavița din circ. judecătorei rurale Teregova după cum urmează:

Comuna Luncavița Nr. casei 85 pag. 170.

Proprietari tabulari Petru Raiescu (zis și junior) având sub B. 9 și B. 24 total 3/4 parte: din Top. 41; Orslage, Padini, 950 stj. p. grădina 3/4 parte în preț de strigare 5000 lei.

Nr. top. 446 Pietrele Poieniței 800 stj. p. grădină 3/4 parte în preț de strigare 3500 lei.

Fără No. top. Intre Făgaș, 133 stj. p. grădină 3/4 parte în preț de strigare de 1000 lei.

Pag. 2250 a comunei Luncavița proprietar unlc Petru Raiescu:

Top. 248 Urzicari 1467 stj. p. clasa III. arat. în preț de strigare de 7000 lei. Top. 247 Urzicari 1 jug. 300 stj. p. cl. III. arat. în preț de strigare 10.000 lei. Top. 249, Urzicari 1 jug. 625 st. p. cl. III. arat. în preț de strigare 10500 lei. Top. Intravilan 89 stj. p. în preț de strigare de 15000 lei.

Comuna Luncavița pag. 357, 221 proprietar unic Petru Serbescu Top. 716, Tersitura, 1 jug. 600 stj. cl. I, liv. prețul de strigare 15000 lei top. 649, Tersitura 1 jug. 600 stj. p. cl. I. liv. în preț de strigare 15000 lei fără No. top. Orslage Padini 163 stj. p. grădina în preț de strigare 3500 lei.

Comuna Luncavița Pag. 157 cont. 364 proprietari tabulari în 1/2 parte Simion Armaș :

Intravilan 191 stj. p. 1/2 parte preț de strigare de 20000 lei. Pag. 1020, comuna Luncavița proprietar tabulat unic Simion Armaș: Top. 509 padina Turni 1067 stj. p. cl. II. arat. în prețul de strigare de 4700 lei.

Pag. 1795 a comunei Luncavița proprietar tabulat în 2/3 parte Simion Armaș Top. 460 Dialu Cotiurilor 1150 stj. p. grădina 2/3 parte în preț de strigare 5800 lei pentru încasarea creanței de 27000 lei capital interese de 12% dela 6 Februarie 1929 spese de proces de 1/3 și taxă cambială și de executare de 14593 lei, fixate până acum spese de 1040 de lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 6000 lei (12000 lei) și 75 lei 150 cr. Prima casă de păstrare din Caransebeș și 1574 lei 50 bani a Societății Severineana din Caransebeș declarați de aderenți prin prezenta.

Fixează termenul pentru licitațiune în ziua **de 3 Martie 1930 ora 14 la casa comunală** a comunei Luncavița.

În baza § 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează :

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu un preț mai mic din prețul strigării (§ 26 XLI. 1908).

2. Cei cari voesc să liciteză sunt datorii ca să depoziteze la delegatul Judecătoresc drept garanție de 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în § 42, LX. 1881 ori se predea aceluiasi delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției, și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170. Legea LX. din 1881, 21 punct XLI. 1908).

Condițiunile de licitație se pot vedea în orele de birou la instanța cf. Teregova și la primăria comunei Luncavița.

Teregova, la 29 Noembrie 1929.

A. Comoroșan m. p.
judecător

Ioan Bica m. p.
director de cf.

pentru conformitate:

I. Bica director de cf.

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 879 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătorei rurale din Teregova de sub Nr. 4278/1929 efectuându-se execuțiunea la 31 Octombrie 1928 în favorul urmăritorei Ana Bona din Ilova reprez. prin avocatul Dr. Isac Radulescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 500 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supraseduate cari s'au prețuit în 5000 Lei — bani și anume: 1. un pat complet, 2. două perechi loitre uzate, 3. două siregi pentru cocie, 4. una vânturătoare, 5. Cinci oi albe, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7825/1928 G. pentru încasarea creanței de 500 Lei — bani capital cu interese și spesele de 1473 Lei — bani

staverite până în prezent se fixează termenul de licitație **pe ziua de 22 Februarie 1930 la orele 3 p. m. în comuna Ilova la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 28 Ianuarie 1930.

Portărel, **M. Guran.**

Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 707 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătorei mixte din Logoj de sub Nr. 6440/1929 efectuându-se execuțiunea la 17 Septembrie 1929 în favorul urmăritorei Banca Frontiera Banatului Logoj reprez. prin avocatul Dr. Eugen Partoș domiciliat în Logoj, contra urmăritului locuitor în comuna Ilova No. 28 pentru suma de Lei 5000 capital și acces. mobilele sechestrate și supraseduate cari s'au prețuit în 18.000 Lei — bani și anume: trei vaci alb cu roșu, zece oi albe, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr 7770/1929 G. pentru încasarea creanței de Lei 5000 capital cu 12% interese din 12 Octombrie 1928 și spesele de 3257 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 12 Februarie 1930 la orele 10 a. m. în comuna Ilova la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 15 Ianuarie 1930.

Portărel, **M. Guran.**

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 650 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decizului Judecătorei mixte din Arad de sub Nr. 8890/1929 efectuându-se execuțiunea la 28 August 1929 în favorul urmăritorei Adler Huga din Arad reprez. prin avocatul Dr. Ernest Roth domiciliat în Caransebeș pentru suma de 7510 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supraseduate cari s'au prețuit în 25.000 Lei — bani și anume: trei arme de vânătoare cu două țevi, două biciclete „Eterna“ una sută (100) coase se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decizului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7192/1929 G. pentru încasarea creanței de 7510 Lei — bani capital cu 12% interese din 1 Ianuarie 1929 și spesele de 2126 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 11 Februarie 1930 la orele 9 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie a cumpăra, sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 28 Ianuarie 1930.

Portărel, **M. Guran.**